

คำจารึก

ลำดับที่ ๑๔๔^(๑)

๑ **นางครูชะชาฎก** โพรธิสต์วีเปนนุตร์พรหม ครั้นอายุศม์ได้ ๑๖ ปี ลาบิดามารดาไปบูชาไปบูชาเพลิงในป่า วันหนึ่งชาวบ้านเอาโคมาให้ตัวหนึ่ง เธอเลี้ยงไว้เพื่อจะบูชาเพลิงแล้วเข้าไปขอเกลือในบ้าน อยู่พายหลังมีพวกพรานมาสู่ที่นั้น จึงฆ่าโคเสียแลเอาเนื้อไป ทิ้งไว้แต่อัฐิแดงกับหางแลหนัง ครั้นโพรธิสต์วีกลับมาเห็นก็รู้ว่ามิใช่ผู้ฆ่าโค จึงคิดว่าเราจะเอาโคบูชาเพลิงๆ รักษาโคไม่ได้ จึงเอาหนังกับหางแลกระดูกแดงโคนั้นเผาไฟเสีย แล้วเธอก็ไปบวชเป็นดาบศสำเร็จอะภิญญาสมบัติ